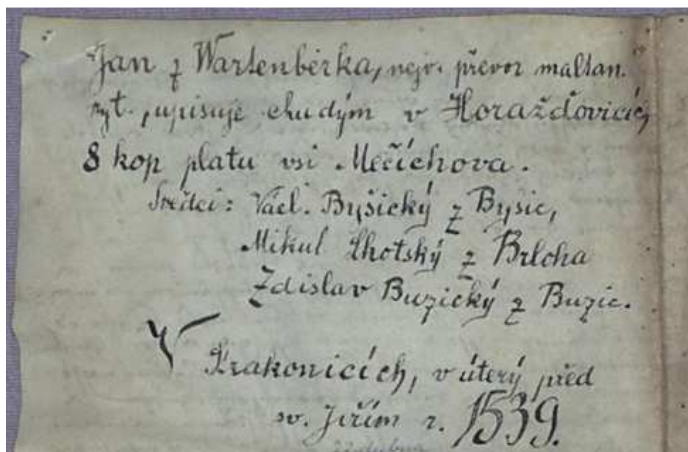

Mečichovský zpravodaj

září 2017

Vážení spoluobčané,

s příchodem podzimu se sedmnáctý rok nezadržitelně přehoupnul do své poslední čtvrtiny a my tak chtíc nechtíc sledujeme, jak se dny s blížící se zimou neustále zkracují a sluníčka ubývá. Školáci i pracující dávno zabředli do každodenní rutiny a z prázdnin, či dovolených už zbyly jen příjemné vzpomínky. Těch má každý dozajista spoustu, protože za celé léto nebylo jediného týdne, aby se u nás nebo v blízkém okolí něco zajímavého neudálo. A ač byl kalendář těmito sportovními, případně kulturními akcemi doslova nabitý, v podstatě nikdy nešlo o nic tak zásadního, co by se nesmazatelně vrylo do myslí nás všech. Toto však vůbec nelze říct z pohledu historika. V tomto směru proběhla v naší obci doslova revoluce. Jako mávnutím kouzelného proutku si naše vesnička připsala do rodného listu úctyhodných 202 let své doložitelné existence. Pozorná badatelka Bohunka Kořánová totiž objevila v klatovském archivu zápis datovaný v úterý před svatým Jiřím roku 1539 (22. dubna) v tomto znění: „Jan z Wartembergka a na Strakoniciích, nejvyšší mistr převorství českého, Jan Kars z Lomice, převor a celý konvent ve Strakoniciích upisuje listinou z 22.4.1539 plat 8 kop grošů českých ve vsi Mečichově (koupený za 80 kop grošů českých) na chudé v Horazďovicích, a to k splácení ve dvou termínech, o sv. Jiří a o sv. Havlu nebo 14 dní po něm spolu se sankcí při neposkytnutí této částky (poskytnutí pacholka se 2 koňmi)“. Letopočet 1741 bude pro nás i nadále velmi významný, protože v tomto roce byla dostavěna a vysvěcena kaple sv. Vojtěcha a p. Marie, ale už se nejedná o nejstarší dochovaný záznam o obci Mečichov. Naše krásná víska tak za „pouhých“ dvaadvacet let oslaví krásné kulatiny a to bude nějaké slávy. To si určitě nikdo nenechte ujít, pokud tedy do té doby nezjistíme, že u nás počátkem léta roku 863 nepřespali Cyril s Metodějem ☺ Pojdme si teď ale raději sepsat, co se přihodilo v létě 2017, aby si za dalších pět set let měli naši potomci čím lámat hlavu.

Noční hasičská soutěž v Radomyšli

Večer 10. června, pouhý týden po velikém úspěchu celého našeho požárního sboru v Čečelovicích, vyrazili chlapi na noční závod do Radomyšle. Podobný nápad dostalo i dalších sedm mužských týmů a dva dívčí, takže se zde utkala rovná desítka soutěžících. Pánové v losu nezklamali a opět si vytáhli poslední startovní pozici. Tato soutěž se zahajuje o dvaadvacáté hodině a útok je navíc rozšířen o pití piva, hod savicí a přesun obří pneumatiky, takže bylo všem předem jasné, že náš tým přijde na řadu až dlouho v noci. S těmito ztíženými podmínkami se chlapi popasovali více než dobře a vybojovali krásné třetí místo. Rozšířili tak sbírku svých trofejí o další pohár. V neděli v pět ráno, po návratu z této soutěže, tak nemohlo chybět oslavné kolečko kolem pomníku na návsi, aby se o radost z dosaženého úspěchu podělili se svými sousedy.

Hasičská soutěž v Mečichově

S sobotu 17. června soustředil Svatý Florián veškerou svou pozornost na louku za mečichovským hřištěm. Na tomto plácku se totiž v tento den konala hasičská pohárová soutěž, a tak se to zde svěřenci tohoto patrona jen hemžilo. Předpovědi meteorologů na vydatné srážky a prudké ochlazení se naštěstí nenaplnily a onen den panovalo příjemné, lehce podmračené počasí. Krátce po obědě se na cvičišti začala shromažďovat požární technika a pořadatelé přijímali první přihlášky do soutěže. Konečný součet zněl rovných dvacet týmů rozdělených na dva týmy přípravy (děti do osmi let), sedm dětských týmů (max. 15 let), tři ženských a osmi mužských družstev. Dívčí soupiska byla tentokrát prořídlá, protože zřejmě začínající dovolené promluvily do obsazení jednotlivých družstev a jelikož nebylo dovoleno doplňovat je chlapi, zábořské a čečelovické holky nenastoupily. Po rozlosování jednotlivých týmů oficiálně přivítal starosta našeho SDH všechny zúčastněné a dal pokyn k zahájení soutěže. Zařité pořadí startujících od nejmenších přes něžné až po drsné nebyl důvod měnit, a tak celou soutěž zahájily přípravy zábořských a čečelovických dětí. V tomto duelu obstálo lépe Záboří, které s časem 22,62 porazilo Čečelovice o více jak pět vteřin. Poté se do požárních útoků postupně pustila zbylá dětská družstva, kde jsme měli své želízko v ohni. Naši junioři si pro tentokrát vytáhli černého Petra a s časem 27,43 vteřin skončili na nemedailové páté pozici. Zlato bral tým Zadní Zborovice A s úžasným časem 19,44 vteřin, stříbro Třebohostice A a bronz Lažánky. Pod stupni vítězů se družstva seřadila v pořadí Zadní Zborovice B, Mečichov, Třebohostice B a Čečelovice. Naši při útoku nic nepokazili, konkurence však měla více štěstí a rychlejší nohy. Také je třeba připomenout, že naši malí hasiči trénují s dlouhými

savicemi. Na soutěžích si však půjčují krátké, předepsané pro jejich kategorii. Nabírání vody proto neměli šanci nijak natrénovat. Tento hendikep jsme již napravili a krátké savice zakoupili. V dívčí kategorii bylo předem jasné, že žádný tým neodjede bez medaile, jelikož soutěžila pouze tři družstva. Neznámou zůstávalo, v jakém to bude pořadí. Naše holky, které startovaly první, předvedly standardně vysoce kvalitní výkon a časomíra se jim zastavila na 27,34 vteřinách. Doubravské holky měly při útoku drobný zádrhel a terče shodily po 41,63 vteřinách. Třebohostické holky (a chlapec) zaběhli skvěle, nic nepokazili, měli nejlepší čas 27,19 vteřin a zvítězili, ALE ... A toto velké „ale“ dává komplexnímu pohledu na věc úplně jiný rozměr, neboť tento tým od prvopočátku vstupoval do soutěže s úmyslem podvádět. Mezi všemi soutěžícími bylo předem jasné dohodnuto, že v ženském týmu nesmí běžet muž a přesto jej na soupisku napsali, s vědomím, že toto nikdo nekontroluje. Hlavnímu rozhodčímu, který si chlapce na startu všiml, zahali, že to mají od pořadatele dovoleno a pořadatelům následně předhazovali, že start povolil rozhodčí. Přes nesporně kvalitní výkon v požárním útoku tak bohužel zanechali v paměti diváků i soutěžících nesmazatelnou stopu předem naplánovaného podrazu. Kdybyste se přesto chtěli třebhostických hasičů zastávat v domněnku, že to celé není pravda a z nás hovoří poražená pýcha, věřte, že se sami usvědčili ze lži, když se před začátkem soutěže proekli, že jeden jejich požárník poběží útok ve všech čtyřech jejich týmech. Po zvednutí obočí naslouchajících tuto hodnotu poopravili na trojku. Běžet tak měl „jen“ ve dvou

dětských a jednom mužském družstvu. Mimochodem i toto je lehce v rozporu s pravidly hasičského sportu, neznáme ovšem třebohostickou judikaturu, která toto dozajista nevyklučuje. Problém byl v tom, že byla jasně stanovena pravidla, s kterými byli všichni obeznámeni, i když nebyla sepsána na papíře. Nejedná se ale o první ligu, nýbrž o přátelské setkání a zdravé hecování. Ty však jedním zcela úmyslným a falešným tahem vzaly za své. Naše vedení SDH, coby pořadatel, tak bylo postaveno do velmi nezáviděníhodné situace, kdy si muselo vybrat mezi dvěma špatnými rozhodnutími. Zaprvé diskvalifikovat tým třebohostických děvčat, k čemuž se krom mnohých diváků přikláněli i rozhodčí, a vyvolat tím spekulace, že tak bylo učiněno účelově, aby vyhrál místní tým. Nebo zadruhé ponechat zcela nepochybně podvádějící tým vyhrát a naštvat hasičky, které se ze shora uvedených důvodů nemohly tohoto závodu zúčastnit a navíc všechny lidi se smyslem pro férovou soutěž. Z pohledu místního občana se rozhodli zcela správně pro druhou variantu, protože tím nevystavili naše hasičky pomluvám, že si k vítězství na domácí soutěži dopomohly vyřazením lepšího družstva. Jak se s tím tyto „vítězky“ morálně vyrovnají a zda se budou tímto pohárem pyšnit, již není naše věc. My totiž nadále budeme moci při ranní hygieně bez obav pohlédnout do zrcadla. Z toho všeho vyplývá jediné, že skutečnými vítěžkami dívčí kategorie na této soutěži tak byly zábořské a čechelovické holky, ač vůbec nesoutěžily. Na dalších příčkách se umístily holky z Mečichova a Doubravice a úplně vzadu s pohárem vítězů, který ale pro všechny soudné lidi znamenal pohár hořkosti, třebohostičky. Poslední kategorií této soutěže byly mužské týmy a naše sedmička ji coby pořadatel zahajovala. Po zaznění startovního výstřelu měli všichni přihlížející možnost sledovat učebnicový požární útok. Chlapci vystřelili jak žhavé čáry a než by cvičený moderátor odříkal jazykolam tři sta třicet tři stříbrných stříkaček, byly oba terče na zemi a rovnou mohla zaznít vítězná fanfára, protože čas 22,56 vteřin nikdo ze zbylých sedmi družstev nepřekonal. Nejbližší vítězům se dostali kluci ze Záboří s časem 24,53 vteřin, třetí Radomyšl ztrácela už 4,6 vteřiny a ostatní, v pořadí Doubravice, Třebohostice, Lažánky, Čechelovice a Zadní Zborovice, se pod hranici 30 vteřin nedostali. Doplňkovou disciplínou na této soutěži byla pivní štafeta, kde jsme v minulosti mívali obrovské rezervy a na šampióny pohlíželi z úctyhodné dálky. Zde jsme ale, zřejmě podpoření domácím prostředím, předvedli nadlidský výkon. Chlapci vybojovali bronz a dívčí kvarteto ve složení Tereza, Karla, Barbora, Iveta dokonce zlato, a kdyby mohly soutěžit děti, určitě by získaly stříbro 😊 Ještě jedno prvenství naší obce nesmíme opomenout. Jako první jsme vyzkoušeli na akci tohoto formátu třídít odpad, čímž byly v 99,9 procentech plastové kelímky nebo papírové tácky a ubrousky. Do označených odpadkových košů tak ukázněně hosté vhažovali dané komodity a napoprvé to nebyl úplně propadák, i když rezervy tam byly. Po oficiálním

vyhlášení výsledků se mnozí návštěvníci nechali zlákat pivem, klobásou, vínem, párkem, štamprdlí, dobrou muzikou nebo starými dobrými přáteli a zdrželi se zde do nočních hodin a skvěle se bavili. Závěrem je proto nutné velmi pochválit všechny aktivní pořadatele za perfektně vydařenou akci. Zvláštní poděkování za přípravu této soutěže navíc patří Vojtovi Malému. Tento pán, ač „malý“ jménem, je velký svými činy. Celou noc totiž pilně naklepával svoji kosu, aby s ranní rosou vyrazil posekat celé hasičské sportoviště. Výsledkem jeho práce byl krásně střížený pažit, srovnatelný s golfovým greenem.

Hasičská soutěž v Doubravici

Volné středy, kvůli státnímu svátku Dne slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, využili doubravští požárníci k oslavě sto patnáctého výročí založení jejich hasičského sboru. Kolem jedné hodiny odpolední se proto sešli hasiči z osmi okolních obcí, aby se přivítali s doubravskými hasiči před jejich zrekonstruovanou požární zbrojnicí. Poté se celý útvar přesunul na místní náves, kde se před zraky hasičů, ale i spousty hostů, u řečnického pultu postupně vystřídali starosta hasičů Marcel Bečvář st., starosta obce František Zuklín a bývalý senátor pan ing. Josef Kalbáč. Po zajímavém povídání nejen o historii hasičského sboru, ale i celé obce následovalo nezbytné položení věnce k uctění památky předků. Po slavnostním ceremoniálu jsme se v závěsu za koňmi taženou historickou stříkačkou odebrali na fotbalové hřiště, kde se konala vlastní soutěž v požárním sportu. Přihlášeno

bylo celkem dvacet družstev rozdělených do čtyř kategorií: přípravka, děti, ženy a muži. V přípravce bylo o vítězi rozhodnuto ještě před prvním výstřelem ze startovní pistole hlavního rozhodčího. V této kategorii totiž soutěžily pouze zábořské dětičky. Tím ale vůbec nesnižujeme jejich výkon. Právě naopak. Všichni přihlížející žasli, s jakou bravurou tito mrňousové zvládají veškeré nástrahy požární techniky. Dětská kategorie, ve které již měla zastoupení i naše obec, zažívá poslední dobou boom a účast sedmi družstev zde v Doubravici to jen potvrdila. Naši mladí požárníci ze sebe vydali maximum a výsledkem bylo krásné druhé místo s časem 23,12 vteřiny. Porazit je dokázaly jen děti z Třebohostic z jejich A týmu. Ty útok zvládly za úžasných 19,53 vteřiny. Po dětech se do soutěže zapojila děvčata. Sešla se zde pouze tři družstva. Stupně vítězů tak stačily pro všechny, jen zatím nebylo rozhodnuto, kdo kde bude stát. Místní holky doplaly na trénu před domácím publikem a po drobném zádrhelu se sáním braly s časem 39.64 vteřiny bronz. Naše holky si časem 27,30 vteřin zajistily stříbro a zlato braly holky z Třebohostic, které byly ještě o 1,36 vteřiny rychlejší než my. Tradičně poslední kategorií byli muži. Na soupisce se objevilo devět týmů a tak byla konkurence obrovská. Úkol zněl jasně: druhé místo a jedeme domů celý stříbrní 😊 Tento plán nám však zhatili hasiči ze Záboří, kteří byli o 0,54 vteřiny rychlejší a my tak museli mezi dva stříbrné poháry vsadit jeden bronzový. Čas 26,63 vteřiny byl ale přesto vynikající a jen to dokazuje, jak všichni pečlivě trénují a zdokonalují svou techniku. Klukům z Radomyšle stačilo ke shoení obou terčů pouhých 25,44 vteřiny. Od bramborové medaile dále se týmy seřadily v tomto pořadí: Lažánky, Doubravice, Zadní Zborovice, Čečelovice, Třebohostice, Bratronice. Sbírkou cenných kovů jsme na této soutěži nakonec přeci jenom zkompletovali. Děvčata totiž v pivní štafetě sáhla suverénně po zlato. Konec konců jak jinak, když pijí zlatý mok, tak berou zlaté medaile. Večer po skončení všech ceremoniálů a soutěží, což v tomto případě byl už opravdový večer, se za mixážní pult na námi vydluženém mobilním pódiu postavil DJ Lomberský a posílal do reproduktorů jednu pecku za druhou. Zábava tak pokračovala až do prvního zakokrhání nejčilejšího doubravského kohouta, kdy už dávno denní světlo schovalo i tu poslední hvězdičku z noční oblohy. Tímto okamžikem pro nás hasičská sezóna 2017 skončila a my mohli začít bilancovat. Děti si ze třech soutěží odnesly dva poháry, jeden stříbrný a jeden bronzový. Holky nejely s prázdnou ani jednou a bylo z toho dvakrát stříbro a jednou zlato. Sluší se samozřejmě připomenout, že to jedno stříbro z Mečichova má tak trochu zlatý nádech, ale o tom již bylo řečeno dost v předchozím článku. Chlapci měli díky noční soutěži v Radomyšli o jeden start navíc a domů tak dovezli celkem čtyři poháry, z toho dva bronzové, jeden stříbrný a jeden zlatý. Jediní tak letos získali všechny tři kovy. Suma sumárum z deseti pokusů devětkrát trefa a to si zaslouží velikou pochvalu pro všechny.

Turnaj va malé kopané

Již po sedmé se koncem školního roku sešli na místním hřišti fotbalisté, aby se zde utkali o titul šampióna turnaje v malé kopané. A jelikož se jednalo o sedmý ročník, nominovalo se do něj rovných sedm týmů. Původně byl sice přihlášen i osmý tým, den před turnajem ale svou přihlášku stáhnul. Operativně jsme tak v sobotu ráno předělali rozpis zápasů ze dvou základních skupin a následně vyřazovacích bojů na systém každý s každým. Diváci sice přišli o strhující play off, na druhou stranu je ale tato metoda spravedlivější, nerozhoduje zde náhoda jediného zápasu a vítězí opravdu ten nejlepší. Pravidla určovala hru 2 x 10 minut na zápas a těch se odehrálo celkem jedenadvacet, což v součtu činilo čistých sedm hodin hry.

Diváci se tak určitě nenučili a z dvojice rozhodčích se jen kouřilo, což bylo navíc umocněno spalujícím sluncem, které se toho dne na nás od rána do večera usmívalo z oblohy. K duhu tak všem přišla kád' s vodou, kde si všichni sportovci měli možnost zchladiť své horké hlavy a někteří i zbytek těla. Vnitřní osvěžení zajišťovala chlazená malinovka nebo protivínská jedenáctka a pro doplnění energie se v udírně hřály výborné klobásy. Prostě takový ráj na zemi. V minulých letech bylo zvykem, že tento turnaj zahajoval některý z členů Rady Jihočeského kraje, který nám na něj zároveň poskytoval záštitu. Po loňských volbách do krajského zastupitelstva a letošní mediální kauze kolem stavby rekreační chaty u lipenské přehrady dnes již bývalého hejtmana Jiřího Zimoly, jsme se nakonec

obrátili na nově zvolenou hejtmanku Mgr. Ivanu Stráskou. Ta nám vyhověla, na turnaj se ale osobně nedostavila. Sportovce tak místo vlasaté hejtmanky vítal plešatý starosta ☺ Za finanční příspěvek ji proto srdečně děkujeme alespoň touto cestou. Zorganizování takovéto akce není pochopitelně zadarmo a každá korunka se počítá. Samotný turnaj se odehrál bez větších ztrát. Utrpěly pouze dva zvrtnuté kotníky a jedny ruplé nervy, ty ale sudí bravurně vmžiku zklidnil. Krátce po osmnácté hodině zazněl poslední hvizd rozhodčího a bylo rozhodnuto. Trofej ze všech nejcennější putovala do Mnichova (toho českého), místní brali šestou příčku. To znamená, že pouze pět týmů bylo lepších než naše sestava ☺ Více než o tituly jde ale vždy na tomto turnaji o radost ze hry a setkání s přáteli, i když zdravá soutěživost samozřejmě dodá zápasům patřičnou jiskru a divákům pěknou podívanou. Pro úplnost ještě uvádíme kompletní výsledkovou listinu: 1. Mnichov, 2. Chrástovice, 3. Doubravice, 4. Katovice, 5. 3D players, 6. Young Boys Mečichov, 7. Papežáci.

Rybářské závody

Brzké sobotní ráno 19. srpna obsadila rovná čtyřicítka soutěžících rybník Velký Humič. Toto dne se zde totiž konaly rybářské závody, takže kdo měl prut, žížalu, stovku nebo dvě (dle věku) a hlavně chuť, mohl si přijít zachytat. Děti do patnácti let se sešlo devatenáct, do konečné čtyřicítky to doplnili rybáři v kategorii 16+. O věhlasu těchto závodů svědčí i fakt, že se na soupisce objevil malý rybář až z Kanady. Sice se na něj štěstí v podobě nějakého šupináče neusmálo, zážitek a

cenu za devatenácté místo mu ale nikdo nesebere. Soutěž byla jako vždy dvoukolová s přestávkou na klobásu. Před každým dvou a půl hodinovým kolem si rybáři vylosovali čísla jednotlivých stanovišť, aby bylo transparentnosti učiněno za dosti. Že je štěstěna věc vrtkavá, se přesvědčili i takoví mazáci, kteří se v minulých letech umísťovali na stupních nejvyšších. Druzí pro změnu zaměstnávali hlavního rozhodčího Fandu natolik, že musel povolát do služby svého zástupce Lukáše. Vítěz dospělé kategorie, Jaroslav Vlček starší, totiž nachytl v součtu 853 cm ryb a i další tři rybáři v pořadí překročili hranici pěti metrů. Mezi omladinou dominoval Kryštof Vlach, kterému se na háčku postupně vystřídalo 139 cm ryb. Největší jednotlivý úlovek, krásného jedenasedmdesáti centimetrového kapra, zasekl a zhruba po půl hodině bojů i vytáhl na břeh pan Václav Hraběta.

A protože mají rybáři tendenci své úlovky lehce naddimenzovávat, přikládáme jako důkaz fotku obou hlavních hrdinů.

Výlet do Milovic

V sobotu 10. června uspořádal Český svaz žen s přispěním obecního úřadu výlet s dětmi do zábavného centra Mirakulum v bývalém vojenském prostoru v Milovicích. Všechno se nám bezchybně vydařilo, počasí víc než jen přálo a celé Mirakulum bylo jednoduše dokonalé. Odjížděli jsme brzy ráno a s menší zastávkou na benzínce nám cesta trvala něco kolem 2,5 hodiny. Když jsme přijeli na místo, trošku jsme se lekli skoro plného parkoviště autobusů, ale naštěstí park byl náležitě veliký. Po vkročení do parku děti nevěděly, na kterou atrakci jít nejdříve. Někomu se líbily dvacetimetrové houpačky, jiným zase podzemní bludiště, visuté opičí dráhy, obrovské trampolíny, dřevěné hrady s prolézačkami, krásně upravený vodní svět, kontaktní ZOO a spousta dalších lákavých atrakcí. Pokud jim čas dovolil, mohly jet na další projížďku vláčkem k tankodromu. Na návrat se nikomu nechtělo ani pomyslet, přesto jsme před pátou hodinou odpoledne nasedli do autobusu a vydali se domů. Nikdo se neztratil, ani nijak nezranil a výlet se náležitě vydařil. Jelikož bylo nespočet možností, kde mohly děti řídit, bylo skoro nemožné vyfotit je všechny v akci. A proto alespoň jedna společná fotka před autobusem.

Výročí založení Českého svazu žen

Letos slaví Český svaz žen 50 let od svého založení. I my jsme se s naší organizací připojily k tomuto výročí a dne 21. června jsme s dětmi vyrazily na hřiště. Každý dostal k vypuštění balonek, občerstvil se kornoutem a samozřejmě nesměl chybět párek v rohlíku. Zkrátka jsme si udělaly jedno společné odpočinkové odpoledne. Činnost ČSŽ v obcích a městech je naprosto dobrovolnická a je zaměřena především na pořádání akcí pro děti, seniory a celé rodiny. Mrzí mě z tohoto pohledu jediné, a to nezájem mladší generace o vstup do této organizace. Vždyť právě jejich děti jsou ty, pro které se vše organizuje a dělá. Tímto chci tedy hlavně poděkovat všem členkám, které v naší organizaci jsou, nebo jí za těch dlouhých padesát let existence prošly, za všechno co dobrovolně ve svém volnu a za nemalého přispění ze své kapsy, za tuto dobu pro naši obec udělaly a dělají, i když už jim jejich vlastní děti dávno odrostly.

Posezení s harmonikou

První prázdninový den k nám na pergolu na hřišti zavítali pánové Tonda Hakr a Tomáš Lávička z Čečelovic a společně zahráli a zaspívali spoustu krásných lidových písniček. Libé zvuky harmoniky, doprovázené bubnem potěší snad každého, a tak není divu, že si pro veliký úspěch vyžádalo obecní zastupitelstvo reprízu tohoto vystoupení. Ta se konala 19. srpna, a kdyby byly prázdniny ještě o měsíc delší, došlo by zajisté i na třetí kolo. Krásné věci zkrátka neomrzí.

Pracovní aktivity

V létě se nejen tančilo, ale i pracovalo, ale protože z práce bolí ruce, i když se o ní jen mluví, tak to vezmeme letecky. Před budovou obecní klubovny a posilovny jsme nechali vybudovat kanalizační vpust, protože zde dešťová voda neměla kam přirozeně odtékat a rozlévala se po okolním prostranství. Na tuto zakázku jsme oslovili firmu Znakon, která zároveň opravila další vpust na komunikaci u návsi směrem na Horaždovice a dále vyasfaltovala vjezd do obecní garáže a na dětské hřiště. Opravy omítky se dočkal i samotný obecní úřad, kde se již zubem času a vlhkosti poroučel sokl. Hnusná oprýskaná zeď v chodbě u zasedačky v hospodě je již také minulostí a díky nové sanační omítky snad na dlouhou dobu. Autobus na dětském hřišti se dočkal nové přední haupny, takže již dětem nehrozí poranění o čouhající zrelé vruty a rozklíženou překližku. Vyměněna bude rovněž lavička lemující pískoviště. Ostatní herní prvky omládlý díky novému nátěru. Stavební práce již také probíhají v hospodářské budově ve dvoře hospody a na odvlhčení obvodové zdi sálu. Toto je realizováno v rámci dotace z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje. 15. července nabyla účinnosti změna č. 1 Územního plánu Mečichov. Ta je kompletně zveřejněna na našich webových stránkách. V polovině srpna odvezla společnost Asekol z našeho sběrného místa více jak padesát vysloužilých televizí, patnáct počítačových monitorů, deset LCD monitorů, jednu velkou kopírku a po okraj plný klecový kontejner s drobným elektroodpadem. Poškození osvětlení kaple se ukázalo být závažnější, než jen rozbité kalené sklo, jak zprvu vypadalo a vynutilo si zásah odborníka. Pokračovali jsme také s administrací již schváleného projektu ze SFŽP „Intenzifikace sběru tříděných odpadů“, jehož realizace někdy na přelom roku. Neustále jednáme se stavebním úřadem ohledně demolice budovy č.p. 31, která je již dávno za hranicí havarijního stavu.

www.elektrowin.cz

ODKLÁDEJTE vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- ZDARMA je můžete kdykoli odevzdat u **prodejce**
 - aniž byste si museli pořídit nový
 - nebo při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst**
 - informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na **www.elektrowin.cz**

?

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?

Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

Výročí spoluobčanů

- 04.10. Růžena Fiňková (č.p. 25) 90 let
- 09.10. Pavel Kopečný (č.p. 107) 55 let
- 04.11. Vladimír Kuchta (č.p. 38) 60 let
- 24.12. Marie Hrbová (č.p. 6) 81 let
- 27.12. Soňa Malá (č.p. 47) 50 let

Narození nových občánků

- 30.08. Martinka Polanová (č.p. 63)

Opustili nás

- † 10.07.2017 – Růžena Krejčová (č.p. 70) - 92 let
- † 27.08.2017 – Marie Hamplová (č.p. 41) - 68 let

Kulturní, společenské a ostatní akce v období říjen až prosinec 2017

- 04.11. posvícenská zábava, hraje Šísl band
- 05.11. posvícení
- 24.11. rozsvícení vánočního stromu
- 05.12. čerti
- 09.12. mikulášská besídka
- 17.12. zpívání koled v kapli
- 26.12. turnaj ve stolním tenise
- 31.12. silvestrovský ohňostroj

Důležité termíny

- 14.10. výlov rybníka Němeček
- 15.10. výlov rybníka Bahňák
- 20. – 21.10. volby do PS Parlamentu ČR
- 21.10. vývoz nebezpečného a velkoobjemového komunálního odpadu
- 21.10. výlov rybníka Truhlář
- 21.10. výlov rybníka Koupaliště
- 28.10. výlov rybníka Štírovský
- 22.12. prodej vánočních kaprů

Závěrem vám přejeme krásný podzim, abyste ve zdraví přečkali ty dlouhé dny s minimálními dávkami slunečního svitu a maximálními porcemi předvánočního běsnění. Čerti ať vás nestraší a žlučník po posvícenské huse nebolí. V druhé polovině října si nenechte ujít jediné dva dny ve čtyřletém období, kdy na nás politici opravdu upřímně myslí. Věřte, že nevhazením svého hlasovacího lístku do urny, ať už s jakýmkoliv kandidátem, vždy podpoříte ty největší dobytky, za které se pak každý soudný občan musí sdytět. O vánocích na shledanou.